Evropski parlament
2024-2029

SPREJETA BESEDILA

P10_TA(2025)0258

Boj proti nadnacionalni represiji nad zagovorniki človekovih pravic

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. novembra 2025 o boju proti nadnacionalni represiji nad zagovorniki človekovih pravic (2025/2048(INI))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju deklaracije OZN o zagovornikih človekovih pravic in resolucije Sveta OZN za človekove pravice z dne 4. aprila 2025 z naslovom „*Human rights defenders and new and emerging technologies: protecting human rights defenders, including women human rights defenders, in the digital age*“ (Zagovorniki človekovih pravic ter nove in novonastajajoče tehnologije: zaščita zagovornikov človekovih pravic, vključno z zagovornicami človekovih pravic, v digitalni dobi),

– ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji, zlasti členov 3 in 21,

– ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,

– ob upoštevanju smernic EU o zagovornikih človekovih pravic, sprejetih junija 2004, in svoje resolucije z dne 16. marca 2023 o smernicah EU o zagovornikih človekovih pravic[1],

– ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 27. januarja 2025 o prednostnih nalogah EU v forumih OZN za človekove pravice v letu 2025,

– ob upoštevanju akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo za obdobje 2020–2024, ki je bil podaljšan do leta 2027,

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah)[2],

---

1 UL C, C/2023/409, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

2 UL L 277, 27.10.2022, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

– ob upoštevanju Direktive (EU) 2024/1760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skrbnem pregledu v podjetjih glede trajnostnosti in spremembi Direktive (EU) 2019/1937 in Uredbe (EU) 2023/2859[3],

– ob upoštevanju letnega poročila Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2024,

– ob upoštevanju poročila o preiskavi domnevnih kršitev in nepravilnosti pri uporabi prava Unije, povezanih z uporabo programa Pegasus in podobne vohunske programske opreme za nadzor,

– ob upoštevanju izjave voditeljev držav skupine G7 o nadnacionalni represiji z dne 17. junija 2025 in večdeležniškega dialoga skupine G7 o nadnacionalni represiji iz februarja 2025,

– ob upoštevanju študije generalnega direktorata za zunanjo politiko Unije iz junija 2025 o nadnacionalni represiji zagovornikov človekovih pravic: vplivi na državljanski prostor in odgovornost držav gostiteljic,

– ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,

– ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A10-0206/2025),

A. ker je nadnacionalna represija dobro dokumentiran pojav, ki je prisoten v globalnem kontekstu slabšanja človekovih pravic, krčenja državljanskega prostora in vse večje razširjenosti čedalje bolj represivnih in agresivnih avtoritarnih režimov;

B. ker ni splošno sprejete opredelitve nadnacionalne represije, uradni podatki pa so omejeni, kar ovira boj proti temu pojavu; ker je po podatkih organizacije Freedom House v obdobju od 2014 do 2024 več kot 25 % svetovnih vlad izvajalo nadnacionalno represijo s 1219 neposrednimi fizičnimi incidenti v 103 ciljnih državah; ker je deset režimov krivih za skoraj 80 % vseh primerov nadnacionalne represije, in sicer Kitajska, Turčija, Tadžikistan, Rusija, Egipt, Kambodža, Turkmenistan, Uzbekistan, Iran in Belorusija; ker je tudi za države v drugih regijah, na primer Kubo, Nikaragvo in Venezuelo v Latinski Ameriki, Saudovo Arabijo v Perzijskem zalivu in Eritrejo v Afriki, zabeleženo, da izvajajo nadnacionalno represijo;

C. ker so v deklaraciji OZN o zagovornikih človekovih pravic ti zagovorniki opredeljeni kot posamezniki ali skupine, ki z miroljubnimi sredstvi spodbujajo, varujejo ali si prizadevajo za varstvo in uresničevanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin na nacionalni in mednarodni ravni;

---

[3] UL L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj).

D. ker so zagovorniki človekovih pravic osrednji zavezniki EU pri varovanju in spodbujanju človekovih pravic, demokracije in pravne države, pa tudi pri opozarjanju na kršitve v zvezi s tem; ker se smernice EU o zagovornikih človekovih pravic in z njimi povezane zaveze še vedno ne izvajajo povsod enako;

E. ker zagovornikom človekovih pravic po vsem svetu grozi nadnacionalna represija, saj se v zadnjih letih beleži vse več primerov; ker številni primeri še vedno niso evidentirani zaradi strahu pred povračilnimi ukrepi;

F. ker nadnacionalna represija pogosto spodkopava varnost, suverenost in pravni red držav gostiteljic ter predstavlja sistemske grožnje za državljanski prostor, demokratične institucije in pravno državo tako na mednarodni ravni kot v zadevni državi, kar dokazujejo poročila obveščevalnih služb držav članic in podobno mislečih držav;

G. ker so kljub vse večji ozaveščenosti o obstoju in obsegu nadnacionalne represije odzivi zunanje in notranje politike EU nanjo še vedno omejeni in razdrobljeni, kar povzroča zaskrbljujoče vrzeli v zaščiti ogroženih zagovornikov človekovih pravic;

H. ker so nove tehnologije, zlasti vohunska programska oprema, kot je Pegasus, bistveno orodje sodobne nadnacionalne represije, ki ga vlade uporabljajo za vohunjenje za zagovorniki človekovih pravic in nadzor nad njimi;

I. ker družbeni mediji in druge digitalne platforme zagotavljajo ugodno okolje za nadnacionalno represijo, tudi v obliki hekanja, spletnega nadlegovanja, ustrahovanja, obrekovanja ter dezinformacijskih kampanj, ki so močno prepletene s tradicionalnimi metodami nadnacionalne represije nad zagovorniki človekovih pravic;

J. ker digitalna nadnacionalna represija vse bolj izkorišča dvojno rabo internetnih tehnologij, vključno z družbenimi mediji in digitalnimi platformami, ki so bistveni javni prostori, kjer organizacije civilne družbe, zagovorniki človekovih pravic, novinarji, odvetniki, avtorji spletnih dnevnikov in drugi neodvisni glasovi razkrivajo zlorabe in zagovarjajo temeljne svoboščine; ker avtoritarni akterji poskušajo z nadlegovanjem, dezinformacijami in nadzorom preplavljati, spremljati, manipulirati ali utišati te platforme; ker so nekatera tehnološka podjetja mestoma pasivno ali celo dejavno omogočala digitalno represijo in tako postala pomembni spodbujevalci nadnacionalne represije;

K. ker je treba povečati preglednost v zvezi s tem, kako se tehnološka podjetja odzivajo na vladne zahteve za odstranitev vsebin ali dostop do informacij o uporabniku;

L. ker se zagovornice človekovih pravic v izgnanstvu in v diaspori soočajo s posebnimi oblikami nadnacionalne represije na podlagi spola, kot so nadlegovanje, zlorabe in ustrahovanje na podlagi spola,

kar vodi v stigmatizacijo in družbeno osamitev; ker se digitalna nadnacionalna represija na podlagi spola pojavlja, kadar se državni akterji in akterji, povezani z državo, opirajo na digitalne tehnologije ter spol in mizoginijo uporabljajo kot orodje za zatiranje zagovornic človekovih pravic, ki prebivajo zunaj svojih držav izvora;

M. ker polno spoštovanje usklajenih pravnih okvirov za človekove pravice in varen pravni status na nacionalni ravni in ravni EU zmanjšujeta izpostavljenost zagovornikov človekovih pravic nadnacionalni represiji;

Nadnacionalna represija nad zagovorniki človekovih pravic: naraščajoči trendi in grožnje

1. predlaga, da se nadnacionalna represija opredeli kot napadi in grožnje držav, vključno z avtoritarnimi režimi in njihovimi pooblaščenci, katerih cilj je braniti in uveljavljati svoje interese s prečkanjem nacionalnih meja, da bi prisilili, nadzirali ali utišali oporečnike, politične nasprotnike, novinarje, aktiviste, zagovornike človekovih pravic in člane diaspore, in sicer s širokim naborom fizičnih metod, kot so načrtni uboji, ugrabitve, nasilje, nadlegovanje in prisilne vrnitve, izginotja in deportacije ter strateška zloraba pravnih instrumentov, vključno z zlorabo konzularnih služb, postopki izročitve ali rdečimi tiralicami, aretacijami, pa tudi nefizičnimi metodami, kot so digitalni nadzor, ustrahovanje, izsiljevanje in grožnje družinam zagovornikov človekovih pravic;

2. obsoja vse oblike nadnacionalne represije, ki resno ogroža mednarodno pravo o človekovih pravicah in pomeni kršitev suverenosti držav gostiteljic zaradi taktik tujega vmešavanja; v zvezi s tem poudarja, da je treba sprejeti splošno veljavno opredelitev nadnacionalne represije in okrepiti skupni boj proti temu pojavu z dobro uveljavljenim pravnim okvirom na večstranski, regionalni in nacionalni ravni;

3. izraža globoko zaskrbljenost zaradi stopnjevanja nadnacionalne represije; ugotavlja, da se najverjetneje podcenjuje število primerov nadnacionalne represije, saj se ta pogosto izvaja na prikrit način;

4. poudarja, da nadnacionalna represija, ki jo podpirajo različne države, prevzema vse bolj zahrbtne oblike, vključno s telesnimi poškodbami in mučenjem, deportacijo, nadzorom, pravnim pritiskom, digitalnimi grožnjami, kampanjami obrekovanja, prisilnimi izginotji in ugrabitvami, prisilno repatriacijo, zahtevami za izročitev, zamrznitvijo sredstev, grožnjami družinskim članom in nezakonitimi uboji;

5. poudarja in obsoja, da je bil nekdanji podpredsednik Evropskega parlamenta Alejo Vidal-Quadras žrtev nadnacionalne represije Irana, in sicer v obliki terorističnega napada v državi članici EU;

6. obsoja avtoritarne režime in druge storilce ter njihove posrednike po

vsem svetu, ker se vse pogosteje zatekajo k digitalni nadnacionalni represiji; je seznanjen z uporabo tehnologije z umetno inteligenco, vohunske programske opreme, vdiranjem v računalniške sisteme in pritegnitvijo k nadlegovanju, nadzorom, diskreditiranjem in ustrahovanjem zagovornikov človekovih pravic in določenih posameznikov; poudarja, da digitalna nadnacionalna represija zajema tudi cenzuro na podlagi vsebin, vključno z uporabo zahtev za odstranitev, pravnimi grožnjami, pritiskom na moderiranje vsebin in blokiranjem medijskih hiš, ki se upravljajo v izgnanstvu, za zatiranje ali odstranjevanje informacij, ki so kritične do avtoritarnih režimov;

7. obsoja taktike digitalne nadnacionalne represije na podlagi spola, ki so nesorazmerno usmerjene proti zagovornicam človekovih pravic, ki prebivajo zunaj svoje države izvora; je močno zaskrbljen zaradi porasta spolnih zlorab in groženj z digitalnimi tehnologijami, katerih namen je diskreditirati zagovornice človekovih pravic in jih odvračati od nadaljevanja njihovih dejavnosti;

8. obsoja akterje, ki izvajajo pravni in diplomatski pritisk, tudi tako da prek politično motiviranih Interpolovih rdečih tiralic in mednarodne institucionalne protiteroristične strukture zahtevajo prijetje in izročitev izgnanih zagovornikov človekovih pravic in določenih posameznikov; prav tako obsoja zlorabo izraza „terorist“, kazenski pregon v odsotnosti in druge upravne ukrepe, kot so preklic državljanstva, zavrnitev izdaje vizumske dokumentacije, prepoved potovanj in vstopa, zavrnitev izdaje osebnih dokumentov ter odrekanje konzularnih ali bančnih storitev;

9. izraža resno zaskrbljenost zaradi vloge nekaterih držav gostiteljic, vključno s posameznimi državami članicami EU, in nedržavnih akterjev, kot so ponudniki digitalnih storitev in drugi tehnološki posredniki, zasebna industrija vohunske programske opreme, izvajalci varnostnih storitev, zasebni preiskovalci, hudodelske združbe in posredniki, vključno s pripadniki diaspore, pri omogočanju nadnacionalne represije, pri čemer se sodeluje tudi z državnimi obmejnimi in varnostnimi silami;

10. poleg tega poudarja, da nadnacionalna represija neposredno ogroža suverenost in varnost držav, tudi držav članic Unije, saj tujim državnim akterjem omogoča ustrahovanje, prisilo in nadzor onkraj svojih meja; opozarja, da je nacionalna varnost sicer v izključni pristojnosti držav članic, vendar je zaradi obsega in čezmejne narave teh praks potreben usklajen odziv na ravni EU, ki vključuje pobude za sodelovanje med nacionalnimi organi, evropskimi institucijami in akterji civilne družbe;

11. izraža resno zaskrbljenost zaradi krčenja državljanskega prostora in utišanja izseljencev, katerih glas je ključnega pomena pri dokumentiranju stanja na področju človekovih pravic in zlorab v avtoritarnih državah; opozarja, da je zagovarjanje in podpiranje svobodnih in demokratičnih družb v interesu EU, tudi v njeni

neposredni soseščini;

12. poudarja trajno škodo nadnacionalne represije za duševno zdravje in splošno dobro počutje žrtev in njihovih družin, vključno z njihovim občutkom za varnost, duševno celovitostjo, socialnimi odnosi in zmožnostjo nadaljevanja javnih dejavnosti, kar v številnih primerih vodi v dolgotrajne travme, osamitev in izključenost; odločno obsoja, da se povračilni ukrepi proti družinam zagovornikov človekovih pravic, ki živijo v tujini, uporabljajo kot sredstvo nadnacionalne represije; je seznanjen, da ima nadnacionalna represija še posebej zastrašujoč učinek tudi med diasporo in civilno družbo v izgnanstvu;

13. poudarja, kako pomembno je priznati, da nadnacionalna represija nad zagovorniki človekovih pravic nesorazmerno vpliva na osebe z ranljivostmi, povezanimi z raso, etnično pripadnostjo, vero, spolom, spolno usmerjenostjo, invalidnostjo ali socialno-ekonomskim statusom;

14. poudarja, da so lahko novinarji v nekaterih delih sveta izpostavljeni nadnacionalnim vzorcem represije, kar ima dolgotrajne posledice za njihovo poklicno pot in osebno varnost;

Vključevanje nadnacionalne represije v politike EU

15. poziva Komisijo, države članice in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj sistematično obravnavajo nadnacionalno represijo v okviru klavzul o človekovih pravicah v sporazumih EU, kjer je to ustrezno, in dialogov o človekovih pravicah z državami, ki niso članice EU, pa tudi v drugih forumih za dvostransko in večstransko sodelovanje, kot je Svet OZN za človekove pravice;

16. poziva ESZD, naj zagovornikom človekovih pravic in določenim posameznikom, vključno z oporečniki, ki so žrtve nadnacionalne represije v državah nečlanicah, pomaga z namenskimi programi, ki jim bodo omogočili, da svoje delo nadaljujejo v izgnanstvu in obenem ostanejo varni pred povračilnimi ukrepi in napadi;

17. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj nadnacionalno represijo kot vse večjo grožnjo za zagovornike človekovih pravic in določene posameznike vključita v akcijski načrt EU za človekove pravice in demokracijo po letu 2027 ter v smernice EU o zagovornikih človekovih pravic, prav tako pa naj dodata konkretne določbe za njihovo zaščito in varnost;

18. vztraja, da je treba na nacionalni in evropski ravni nujno obravnavati vrzeli v zaščiti, s katerimi se soočajo zagovorniki človekovih pravic, ko so tarča nadnacionalne represije; poziva, naj se jim zagotovi hitra, prožna, dostopna in trajna podpora, vključno z nujno pomočjo, začasno premestitvijo ter orodji in usposabljanjem, da bi se lahko bolje zaščitili pred vsemi vrstami groženj in nezakonitega nadzora, ki bi lahko pomenili nadnacionalno represijo; poudarja, da so potrebni usposabljanje na področju digitalne in kibernetske varnosti, pravna

pomoč in psihosocialna podpora za zagovornike človekovih pravic, ki so bili tarča nadnacionalne represije; šteje za bistveno, da so politike in programi zaščite osredotočeni na žrtve in upoštevajo vidik spola ter da so presečni, vključujoči in nediskriminatorni;

19. poziva EU in države članice, naj spoštujejo svoje mednarodne obveznosti, in poudarja, da je pravica do prošnje za azil v skladu z Ženevsko konvencijo bistvena za zaščito ljudi, ki jim grozi preganjanje;

20. poziva države članice, naj kar najbolje izkoristijo svoje nacionalne politike in razpoložljive rezerve za oblikovanje skladnejše, bolj usklajene in predvidljive politike za posameznike, ki so tarča nadnacionalne represije;

21. izraža zaskrbljenost zaradi vloge, ki jo imajo veleposlaništva držav, ki sodelujejo v nadnacionalni represiji; opozarja na povečano tveganje za zagovornike človekovih pravic, ki potrebujejo konzularne službe, kadar so prisiljeni sodelovati s temi veleposlaništvi; poziva države članice, naj v skladu z Dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih povečajo pritisk na veleposlaništva držav, povezanih z nadnacionalno represijo, ki jih gostijo na svojem ozemlju, da ne bi uporabljala diplomatskih predstavništev za utišanje nestrinjanja v tujini;

Izboljšanje usklajenega spremljanja in zbiranja podatkov

22. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj v sodelovanju z ustreznimi institucijami, na primer Europolom, uskladijo prizadevanja in vzpostavijo dostopne mehanizme za obveščanje, beleženje podatkov, sledenje in poročanje, da bi izboljšale dokumentiranje primerov nadnacionalne represije na svojem ozemlju ter po potrebi olajšale hiter odziv in preiskave; poziva ESZD, naj razširi mrežo kontaktnih točk za zagovornike človekovih pravic in posameznike v delegacijah EU, ki bodo zadolžene za opozarjanje organov v ustreznem glavnem mestu; meni, da bi moral biti ta mehanizem dostopen civilni družbi in omogočati ustrezno beleženje njenih prispevkov;

23. poziva Komisijo, naj vzpostavi centraliziran mehanizem kartiranja za prepoznavanje, spremljanje in ocenjevanje incidentov nadnacionalne represije nad zagovorniki človekovih pravic v EU, pa tudi za obveščanje o njih, da bo mogoče bolje opredeliti vrzeli v politiki EU, oblikovati ustrezne strateške odzive ter podpreti usklajene ukrepe držav članic;

24. poziva države članice, naj v nacionalni zakonodaji kodificirajo nadnacionalno represijo, da bi podprle vladne institucije pri prepoznavanju in preprečevanju tega pojava; poziva države članice, naj v svojih vladah vzpostavijo nacionalne kontaktne točke za morebitne in dejanske žrtve nadnacionalne represije ter zagotovijo zbirko orodij, ki bo pojasnjevala, kako prijaviti primere te represije;

25. poziva države članice, Europol in Agencijo EU za usposabljanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (CEPOL), naj ustreznim vladnim agencijam, zunanjim ponudnikom storitev in njihovim zaposlenim, zlasti uradnikom za kibernetsko varnost, uradnikom za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj in uradnikom za priseljevanje ter uslužbencem, zadolženim za obravnavanje vlog za izdajo vizuma, pregled prošenj za izročitev in druge oblike pravnega sodelovanja z državami, ki niso članice EU, zagotovijo usposabljanje za ozaveščanje na področju nadnacionalne represije, strategije za boj proti njej ter posebne protokole za oceno tveganja;

Odpravljanje tveganj, ki jih kot spodbujevalci nadnacionalne represije predstavljajo digitalne tehnologije

26. poziva EU in njene države članice, naj priznajo, preprečijo in obravnavajo digitalne oblike nadnacionalne represije, vključno z dezinformacijskimi kampanjami proti zagovornikom človekovih pravic, ter zagotovijo, da bodo zagovorniki človekovih pravic zaščiteni pred spletnim nadlegovanjem, ustrahovanjem in cenzuro, ne glede na izvor ponudnika storitev, lokacijo digitalne infrastrukture ali uporabljena orodja; poziva države članice EU, naj tuje obveščevalne dejavnosti, usmerjene proti oporečnikom v izgnanstvu, kriminalizirajo kot obliko digitalne nadnacionalne represije;

27. poziva države članice, naj izvajajo strog nadzor nad trgi vohunske in nadzorne programske opreme in operacijami na teh trgih, tudi z izvajanjem obvezne potrebne skrbnosti na področju človekovih pravic in uredbe EU o blagu z dvojno rabo[4] za vse izvoznike tehnologije s sedežem v EU, ter po potrebi razveljavijo izvoz dovoljenj za vohunsko programsko opremo v države z dokumentiranimi praksami nadnacionalne represije in kršitvami človekovih pravic, če obstaja predvidljivo tveganje, da bodo s tem orodjem skušale utišati ali kaznovati zagovornike človekovih pravic ali oporečnike; opozarja na smernice Komisije iz leta 2024 o izvozu blaga za kibernetski nadzor, katerih cilj je povečati ozaveščenost o tveganjih, povezanih z zlorabo tehnologij za kibernetski nadzor, in izvoznikom zagotoviti praktična orodja za ocenjevanje stanja na področju človekovih pravic;

28. poziva države članice, naj vzpostavijo lahko dostopne in varne mehanizme poročanja, namenjene spoštovanju in varovanju zasebnosti uporabnikov, da bi zagovorniki človekovih pravic, ki živijo v izgnanstvu ali diaspori, z ustreznimi vladnimi agencijami izrazili zaskrbljenost glede digitalne nadnacionalne represije; poudarja, da je treba priznati poseben izziv digitalne nadnacionalne represije na podlagi spola in posebne posledice, ki jih ima ta vrsta represije za

---

[4] Uredba (EU) 2021/821 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2021 o vzpostavitvi režima Unije za nadzor izvoza, posredovanja, tehnične pomoči, tranzita in prenosa blaga z dvojno rabo (UL L 206, 11.6.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

zagovornice človekovih pravic;

29. poziva EU in njene države članice, naj zagotovijo, da bodo zasebni akterji, zlasti v tehnološkem sektorju, odgovarjali za svojo vlogo pri primerih omogočanja digitalne nadnacionalne represije; poziva tudi k objavi poročil o preglednosti in vzpostavitvi učinkovitih pritožbenih mehanizmov, ki so dostopni zagovornikom človekovih pravic in drugim ogroženim posameznikom;

Zagotavljanje odgovornosti in uporaba sankcij

30. poziva EU, naj od držav in režimov, ki izvajajo nadnacionalno represijo, zahteva, da prevzamejo odgovornost za kršitve človekovih pravic v skladu z Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah, Evropsko konvencijo o človekovih pravicah, Konvencijo proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali ponižujočim kaznim ali ravnanju ter Konvencijo o statusu beguncev, prav tako pa naj razmisli o ciljnih sankcijah za te države in izvajalce nadnacionalne represije nad zagovorniki človekovih pravic; poziva EU, naj podpre žrtve nadnacionalne represije pri iskanju pravnih sredstev v strateških pravdnih postopkih pred Evropskim sodiščem za človekove pravice;

31. obsoja dejstvo, da se nadnacionalna represija izvaja tudi na ozemlju držav članic EU in v nekaterih primerih z njihovim sodelovanjem; ugotavlja, da je nadnacionalna represija omogočena tudi s sodelovanjem med vladami;

32. poudarja, da morajo EU in države članice ohranjati potrebno skrbnost na področju človekovih pravic pri odnosih z vladami, za katere je znano, da sodelujejo pri nadnacionalni represiji nad zagovorniki človekovih pravic ali jo omogočajo;

33. poziva EU, naj poveča financiranje za mehanizem ProtectDefenders.eu, razširi njegov mandat, da bo vključeval zagovornike človekovih pravic, ki jim grozi nadnacionalna represija v EU, in poveča financiranje za organizacije civilne družbe, ki se ukvarjajo z zaščito ogroženih zagovornikov človekovih pravic in posameznikov;

34. poziva Komisijo, naj se še naprej proaktivno aktivira ter sodeluje z Interpolom in OZN, med drugim pri razvoju skupnega varnostnega okvira za nadnacionalno represijo, da bi odpravili nezakonito in politično motivirano uporabo rdečih tiralic, modrih tiralic, poizvedb in zahtev za izročitev; poziva, naj se v mandat Europola vključita tudi nadnacionalna represija in ocena s tem povezanih incidentov ter Interpolovih obvestil, katerih tarča so zagovorniki človekovih pravic in drugi posamezniki; poziva države članice, naj bodo zelo previdne, kadar obravnavajo prošnje za prijetje in izročitev s strani režimov, ki so v preteklosti že zlorabili Interpolove rdeče mednarodne tiralice;

35. poziva EU in njene države članice, naj uporabijo vsa razpoložljiva

orodja za zaščito zagovornikov človekovih pravic in ciljnih posameznikov ter okrepitev nacionalne suverenosti in demokratičnih vrednot, vključno s sankcijami v okviru globalnih režimov sankcij EU na področju človekovih pravic (globalni režim sankcij EU na področju človekovih pravic/zakon Magnickega), prepovedjo izdajanja vizumov in izgonom diplomatov, za katere je znano, da sodelujejo pri nadnacionalni represiji; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter države članice, naj nadnacionalno represijo vključijo v globalni režim sankcij EU na področju človekovih pravic kot kategorijo, ki jo je mogoče sankcionirati, in navedejo posameznike, za katere se ugotovi, da izvajajo nadnacionalno represijo; opozarja, da bi lahko neuspešno preprečevanje nadnacionalne represije in odzivanje nanjo spodkopala verodostojnost EU kot varnega zatočišča za osebe, ki bežijo pred preganjanjem in branijo človekove pravice;

36. poziva EU, njene države članice, Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj mobilizirajo in uskladijo vse svoje instrumente za obravnavanje nadnacionalne represije ter poglobijo diplomatske odnose, tudi prek delegacij EU, da bi preprečili in odvračali od nadnacionalnih taktik represije s strani držav, ki niso članice EU, te incidente pa naj poudarijo v javnih izjavah, da bi povečali ozaveščenost javnosti; poziva k večjemu usklajevanju s podobno mislečimi partnerskimi državami v okviru članic skupine G7 in drugih ustreznih mednarodnih forumov;

°

° °

37. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.